Warstwa łącza danych

Standardy stosowane w sieciach lokalnych

Zadania warstwy łącza danych

- Zapewnienie protokołu dostępu do łącza pozwalającego na poprawną transmisję danych
- Formowanie i transmisja ramek
- Zapewnienie adresacji
- Wykrywanie i ewentualne korygowanie błędów warstwy fizycznej

Sieci lokalne

- Mała rozległość (do kilku kilometrów)
- Wymagana duża przepustowość (nawet do 1 Gb/s)
- Wykorzystywane topologie:
 - szyna
 - gwiazda, rozszerzona gwiazda
 - pierścień
- Stosowane media:
 - kable miedziane
 - światłowody (wielomodowe)
 - krótkozasięgowa łączność bezprzewodowa

Standardy sieci lokalnych

- Standardy serii IEEE 802 dotyczą protokołów warstwy drugiej w sieciach lokalnych
 - 802.3 Ethernet
 - 802.4 Token Bus
 - 802.5 Token Ring
 - 802.11 Wireless LAN (WLAN)
 - 802.15 PAN (Bluetooth + ZigBee)

Topologie sieci lokalnych

- magistrala (bus)
 - wszystkie urządzenia połączone bezpośrednio
 - wysłany sygnał jest odbierany przez wszystkich

- pierścień (ring)
 - otrzymywanie informacji od poprzednika
 - wysyłanie informacji do następnego urządzenia
 - czasami pierścień jest podwójny (FDDI)

- gwiazda (star)
 - przepływ informacji przez centralne urządzenie

- rozszerzona gwiazda (extended star)
 - rozbudowana hierarchia
 - oszczędniejsze okablowanie

Topologie sieci lokalnych, cd.

- Topologia logiczna a fizyczna
 - fizyczna: jak urządzenia są połączone
 - logiczna: jak propaguje się informacja
- Wady i zalety poszczególnych topologii
 - niezawodność
 - koszt
 - sposób prowadzenia transmisji

Topologie sieci lokalnych, cd.

- Ethernet
 - fizycznie magistrala lub (rozszerzona) gwiazda
 - logicznie magistrala
- Token Ring
 - fizycznie gwiazda lub pierścień
 - logicznie pierścień
- FDDI
 - fizycznie podwójny pierścień
 - logicznie gwiazda

Ramka

- · Porcja danych przesyłana przez sieć jako całość
- Typowe pola w ramce sieci LAN
 - znacznik początku i końca ramki
 - adres nadawcy i odbiorcy
 - informacja o typie lub długości ramki
 - pole danych
 - suma kontrolna
- Poszczególne standardy określają własną minimalną i maksymalną długość ramki
 - MTU (Maximum Transmission Unit) maksymalna długość pola danych ramki warstwy łącza danych

Network Interface Card (NIC)

- Urządzenie pracujące w warstwie [pierwszej i] drugiej modelu OSI/ISO
 - [zapewnia dostęp do medium w określonym standardzie]
 - zajmuje się formowaniem ramek, obsługuje określony protokół warstwy łącza danych
 - posiada (najczęściej niezmienny) adres MAC
- Połączone z urządzeniem sieciowym poprzez jego magistralę

Adresacja w sieciach LAN

- Każde urządzenie NIC ma swój unikalny adres
- Adresy są na stałe związane z interfejsem sieciowym
- · Adresacja płaska, bez hierarchii
 - słaba skalowalność
 - niemożliwy routing
- Najczęściej długość 48 bitów, na ogół zapisywane w postaci 12:34:34:56:AA:DC
- Rodzaje adresów
 - unicast: adres konkretnego hosta
 - multicast: adres grupy hostów
 - broadcast: adres wszystkich hostów

Adresacja w sieciach LAN

- Adresy unicast składają się z dwóch części
 - 24 bity rozdzielane rozdzielane przez IEEE
 - oznaczają producenta (np. 00:00:0C oznacza Cisco);
 - OUI (Organizationally Unique Identifier)
 - pozostałe 24 bity w gestii wytwórcy
 - to zapewnia unikalność w skali globalnej
- Ilość adresów jest wystarczająca

Pytania kontrolne

- ? Czy rozumiem pojęcie topologii sieci?
- ? Czy rozumiem zalety i wady poszczególnych topologii?
- ? Czy rozumiem pojęcie ramki i jej pól?
- ? Czy znam trzy podstawowe typy adresów?
- ? Czy znam cechy, zalety i wady adresacji MAC?

Standardy LAN Ethernet

Postać ramki Protokół CSMA/CD

Protokoły dostępu do medium

NIEDETERMINISTYCZNY

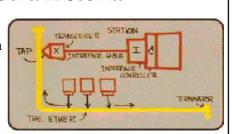
- stacja nadaje, gdy łącze jest wolne
- rywalizacyjny
- problem z wielodostępem do medium
- każda stacja jest równouprawniona
- dobry do zastosowań biurowych
- np. Ethernet

DETERMINISTYCZNY

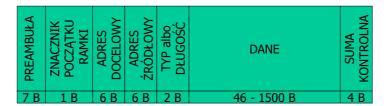
- stacja nadaje, gdy nadejdzie kolejność
- np. tokenowy
- problem z zarządzaniem kolejnością
- można wprowadzać priorytety
- dobry do zastosowań przemysłowych
- np. Token Ring, Token Bus, FDDI

Ethernet – krótka historia

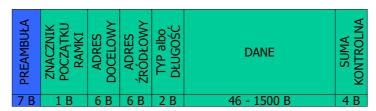
- Opracowany w laboratoriach firmy Xerox w roku 1973
 - Robert Metcalfe
 - U.S. Patent #4063220
 - początkowo 3Mb/s
- Oparty o koncepcje sieci Aloha
- Opublikowany przez IEEE w 1980 pod nazwą 802.3
- Specyfikacja Ethernet II opracowana nieco później (1982) przez firmy DEC-Intel-Xerox (DIX)
- Intensywnie rozwijany: Fast Ethernet, Gigabit Ethernet

Ramka Ethernet i 802.3

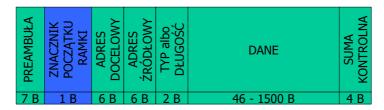
Ramka Ethernet i 802.3

- Służy do synchronizacji bitowej
- Pozwala interfejsowi odbierającemu przygotować się do odbioru danych
- Naprzemiennie 1 i 0

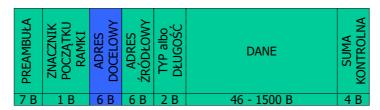
W standardzie Ethernet 10 Mb/s używa się kodowania Manchester

Ramka Ethernet i 802.3

- Służy do synchronizacji bajtowej
- Postać 10101011

Ramka Ethernet i 802.3

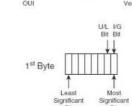
- Adres pojedynczego hosta (unicast)
- Adres rozgłoszeniowy (broadcast) FF:FF:FF:FF:FF
- Adres grupowy (multicast): najmłodszy bit najstarszego bajtu musi być równy 1, jednak ponieważ w czasie transmisji bity w bajcie są odwrócone, "w kablu" pierwszym bitem musi być 1

Zadanie:

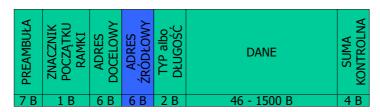
Podaj po kilka przykładów adresów każdego typu

Przykład multicast

- Most Significant Byte Significant Byte 1st Byte 2nd Byte 3rd Byte 4th Byte 5th Byte 6th Byte OUI Vender-Assigned
- mulicast MAC
 - 0**1**00.CCCC.DDDD
 - 0**9**00.AAAA.BBBB
- unicast MAC
 - 0**0**01.4455.6677
 - 0**8**00.2233.4455

Ramka Ethernet i 802.3

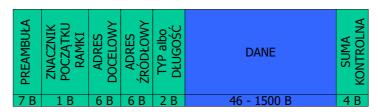
• Tylko i wyłącznie adres typu unicast

Ramka Ethernet i 802.3

- W standardzie DIX typ ramki zawartej w polu dane (np. 0x0800 oznacza IP)
- W standardzie IEEE
 - długość pola danych (gdy wartość mniejsza niż 1518)
 - typ (gdy wartość większa niż 1536 0x0600)

Ramka Ethernet i 802.3

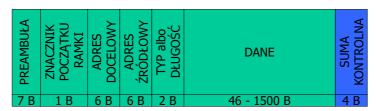
- Długość pola danych musi wynosić co najmniej 46 B. Gdy danych do wysłania jest mniej a pole typ/długość:
 - zawiera długość pozostałe bajty to dopełnienie (pad)
 - zawiera typ pozostale bajty są dowolne i warstwa wyższa musi wiedzieć, ile bajtów to właściwe dane
- Standard IEEE 802.2 zakłada dalszy podział tego pola

Pole danych w standardzie IEEE 802.2

- DSAP (Destination Service Access Point), 1 B kod protokołu warstwy wyższej, do którego mają trafić dane
- SSAP (Source Service Access Point), 1 B kod protokołu warstwy wyższej, z którego pochodzą dane
- Control, 1-2 B
- Dane (wraz z ewentualnym wypełnieniem), wartość zapewniająca minimalną długość całego pola danych (46 B)

Ramka Ethernet i 802.3

- ang. FCS frame check sequence, używa się metody CRC
- Obliczana przy nadawaniu ramki na podstawie adresów, pola typ/długość i pola danych
- Ponownie obliczana przy odbiorze i porównywana z zawartą w ramce - jeśli się różnią, ramka jest pomijana

Cyclic Redundancy Check

X(m) Y(r)

+ wielomian generacyjny G stopnia r

- X traktuje się jak współczynniki kolejnych wyrazów wielomianu W(x) stopnia m-1
- Y traktuje się jako współczynniki wielomianu będącego resztą z dzielenia wielomianu W(x) przez wielomian generacyjny G(x) stopnia r
- Dla sieci lokalnych G(x) jest stopnia 32, w zapisie binarnym 100000100110000010001110110110111
- Ten wielomian gwarantuje:
 - wykrycie wszystkich blędów seryjnych o długości serii do 32
 - prawdopodobieństwo niewykrycia blędu seryjnego o długości serii większej niż 32 wynosi $2\cdot 10^{-10}$
- Mechanizm CRC pozwala także na korekcję błędów, ale w sieciach lokalnych nie jest to stosowane

CSMA/CD

Carrier Sense
Multiple Access
with
Collision Detection

Carrier Sense

- Każda stacja cały czas monitoruje medium
 - gdy medium jest zajęte, nie może nadawać
 - gdy medium się zwolni, odczekuje pewien czas (IFG) i rozpoczyna transmisję ramki
- Między kolejnymi ramkami musi wystąpić odstęp równy co najmniej IFG (9,6 μs w sieci Ethernet 10 Mb/s)

Multiple Access

- Każda stacja, która stwierdzi, że medium jest wolne może rozpocząć transmisję
- Z powodu skończonej szybkości rozchodzenia się sygnału możliwa (i dopuszczalna) jest sytuacja, kiedy kilka stacji będzie nadawało równocześnie
- → wystąpi kolizja

Collision Detection

- · Po stwierdzeniu wystąpienia kolizji
 - ewentualne dokończenie transmisji preambuły
 - wysłanie tzw. sekwencji zagłuszającej (ang. jam sequence) o czasie trwania równym czasowi wysłania 32 bitów ułatwiającej zauważenie kolizji przez pozostałe stacje
 - zaprzestanie nadawania
 - odczekaniu losowego odstępu czasu (zgodnie z algorytmem exponential backoff)
 - ponowienie próbę wysłania ramki
- W ten sposób postępują wszystkie stacje uczestniczące w kolizji
- W poprawnie zbudowanej i działającej sieci kolizja nie może wystąpić po wysłaniu więcej niż 64 B ramki (wiąże się to z wielkością szczeliny czasowej)

Rozległość sieci Ethernet

- Założenie 1: ramka nie może w całości "opuścić" stacji nadającej ją dopóki nie będzie pewności, że nie wystąpi kolizja
- Zalożenie 2: minimalna całkowita długość ramki to 64 B (512 bitów)
- Czas wysyłania tych 512 bitów (=szczelina czasowa) musi wystarczyć na wykrycie i wymuszenie kolizji w systemie o maksymalnej dopuszczonej wielkości
- Chcemy znaleźć wielkość tego systemu

Rozległość sieci Ethernet, cd.

- Czynniki do wzięcia pod uwagę
 - czas propagacji RTT + opóźnienia w przetwarzaniu
 - szybkość propagacji sygnału ok. 200 000 km/s
 - czas wysłania tej ramki w sieci Ethernet 10 Mb/s: 51,2 μs.
- Maksymalna rozległość fizycznego segmentu sieci Ethernet 10 Mb/s – ok. 2800 m.
 - UWAGA: urządzenia warstwy pierwszej wnoszą niezerowe opóźnienie!

Znaczenie szczeliny czasowej

- Minimalny czas transmisji ramki musi wynosić co najmniej 1 ST (slot time)
- Czas propagacji informacji o wystąpieniu kolizji musi być mniejszy niż 1 ST
- Szczelina czasowa jest podstawową jednostką w algorytmie *backoff*

Algorytm wznowienia transmisji (exponential backoff)

- Każda ze stacji uczestniczących w kolizji ponawia próbę wysłania ramki
- Stacje niezależnie od siebie losują czas oczekiwania r (wyrażony w szczelinach czasowych) na retransmisję
- Stosowany algorytm:
 0 ≤ r < 2^k, gdzie k=min(n,10); n=numer próby, n<16
- Gdy nie powiedzie się 15 kolejnych prób, zaprzestaje się transmisji i generowany jest komunikat do warstwy wyższej
- Taka konstrukcja algorytmu preferuje stacje, które miały mniejszą ilość nieudanych prób

Jakie ramki są odbierane przez NIC?

- NIC decyduje o odebraniu lub nieodebraniu danej ramki na podstawie jej adresu docelowego. Odbiera następujące ramki:
 - adres przeznaczenia jest równy własnemu adresowi MAC
 - adres przeznaczenia jest adresem rozgłoszeniowym
 - adres przeznaczenia należy do zbioru adresów grupowych, którymi stacja jest zainteresowana
- Decyzja o postąpieniu z daną ramką jest podejmowana:
 - po przeczytaniu całej ramki i sprawdzeniu sumy kontrolnej (najczęściej)
 - mostki lub inne urządzenia: niekiedy zaraz po przeczytaniu adresu docelowego
- Pewne urządzenia sieciowe (np. mostki) działają w tzw. trybie promiscuous odbierając wszystkie ramki

Standardy LAN Token Ring

Ogólne informacje Zalożenia protokolu Algorytm transmisji i odbioru ramek

Informacje ogólne

- Standard opracowany przez IBM w latach siedemdziesiątych
- Specyfikacja IEEE 802.5 niemal identyczna z Token Ring (1984r.)
- Pojęcie Token Ring zazwyczaj oznacza i standard IBM, i 802.5
- Odmiany standardu
 - 4 Mb/s i 16 Mb/s
 - HSTR (High Speed Token Ring) 100 Mb/s, opracowany na podstawie standardu 100Base-TX
- Medium transmisyjne: skrętka (zazwyczaj STP)
- Do 260 stacji w segmencie

Topologia sieci

- Topologia fizyczna
 - początkowo pierścień
 - · każda stacja ma następnika i poprzednika
 - transmisja jednokierunkowa
 - obecnie gwiazda
 - koncentrator MSAU MultiStation Access Unit
 - koncentrator ma możliwość detekcji nieaktywnej stacji
- Topologia logiczna: pierścień
- Rozszerzenie: DTR (Dedicated Token Ring) wykorzystanie techniki przełączania

Protokół

- Metoda dostępu do łącza: Token Passing
- Do prowadzenia transmisji niezbędne jest posiadanie uprawnienia (token)
- Brak kolizji
- Determinizm sieci

Uprawnienie do transmisji

- Token to specjalna ramka
- Krąży po sieci od stacji do stacji
- Gdy stacja ma do wysłania dane, przechwytuje token i zamienia go na ramkę danych
- Po otrzymaniu ramki z powrotem i zakończeniu nadawania stacja wysyła token do sieci

Prowadzenie transmisji

- Stacja otrzymująca ramkę:
 - kopiuje jej zawartość do bufora
 - wysyła do sieci ewentualnie modyfikując jej zawartość.
 Stacja, która wysłała tę ramkę usuwa ją z sieci.
 - po stwierdzeniu, że ramka nie była kierowana do tej stacji, usuwa ją ona z bufora
- W czasie trwania transmisji możliwa jest modyfikacja ramki przez stacje z pierścienia
 - potwierdzenie rozpoznania ramki
 - rezerwacja tokenu

Priorytety

- Ramka krąży od nadawcy do nadawcy
- W trakcie obiegu może się odbywać rezerwacja tokenu przez inne stacje
- Priorytet z ramki przeznaczonej do wysłania jest przepisywany do tokenu
- Na priorytet przeznaczone są trzy bity
 - typy ramek mają ustalone priorytety
 - najwyższy (111) zarezerwowany jest dla zarządzania siecią

Format tokenu i ramki danych

SD AC ED SD AC FC DA SA INFO FCS ED FS

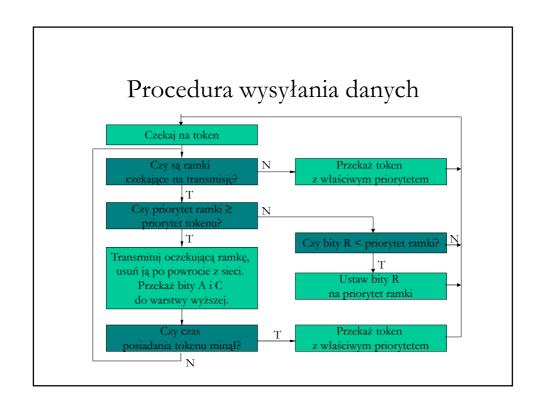
- SD (start delimiter) 1 B
- ED (end delimiter) 1 B
 - jeden bit wskazuje czy dana ramka jest ostatnią w serii
 - jeden bit określa, czy wystąpił błąd; ustawiany przez pośrednie stacje
- AC (access control) 1 B
 - trzy bity na priorytet
 - jeden bit określa czy ramka jest tokenem
 - trzy bity rezerwacji (R) pozwalające stacjom posiadającym ramki o wyższym priorytecie "zamówić" token
 - jeden bit używany przez monitor sieci

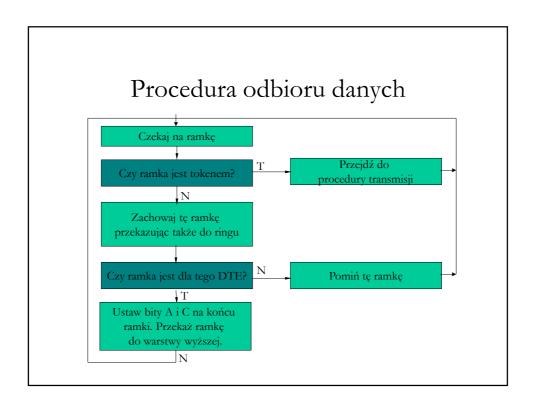
Format tokenu i ramki danych

SD AC ED

SD AC FC DA SA INFO FCS ED FS

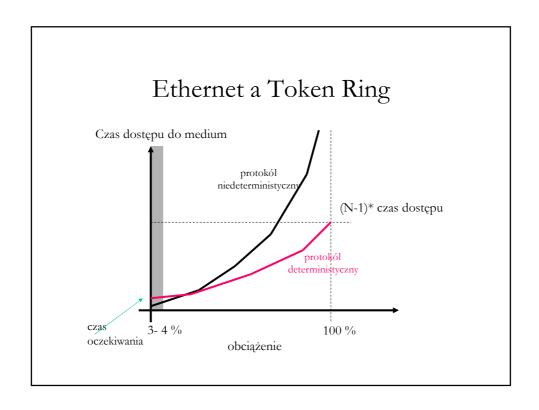
- FC (frame control) dane czy informacja kontrolna (typ) 1 B
- DA (destination address) 6 B
- SA (source address) 6 B
- INFO do 4332 B (4Mb/s) lub do 17832 B (16Mb/s), dane użytkownika
- FCS 4 B, suma kontrolna
- FS (frame status) 4B, określa status ramki
 - pole A (address recognized) ustawiane przez stacj(ę/e), któr(a/e) rozpoznal(a/y) adres
 - pole C (frame copied) ustawiane przez stacj(ę/e), któr(a/e) skopiowal(a/y) ramkę

Zarządzanie pierścieniem

- Aktywne stacje muszą nieustannie monitorować działanie sieci by w razie problemów odbudować ją
- Istnieje wiele (do 42 (!)) typów ramek służących do zarządzania pierścieniem
- Najważniejszą stacją jest monitor sieci
 - w danym momencie jest tylko jeden monitor aktywny (Active Monitor), reszta stacji to monitory oczekujące (Standby Monitor)
 - zapewnia przestrzeganie reguł protokołu
 - reaguje w przypadku wystąpienia problemów (zniknięcie tokenu, krążenie ramek w sieci, itp.)
- Inne funkcje: monitor błędów pierścienia, serwer raportu konfiguracji, serwer parametrów pierścienia

Podsumowanie

- Wysoki determinizm
- Istnienie priorytetów
- Lepszy w zastosowaniach czasu rzeczywistego
- Bardzo duża złożoność
- Trudny w administrowaniu
- Mało popularny
- Słabo rozwijany

Standardy LAN Wireless LAN (WLAN)

Ogólne informacje Protokól dostępu do medium

Informacje ogólne

- Standard bezprzewodowej sieci lokalnej
- Opracowany przez IEEE dla domowego i biurowego użytku
- Prace od 1990, jako standard zaakceptowany w 1997
- Wiele odmian
 - 802.11a 5,0 GHz, do 54 Mb/s, 1999 r.
 - 802.11b 2,4 GHz (ISM), do 11 Mb/s, 1999 r.
 - 802.11g 2,4 GHz (ISM), do 54 Mb/s, 2003 r.
 - 802.11n 2,4/5,0 GHz, do 600 Mb/s, 2009 r.
 - 802.11ac ...
- Złożone metody kodowania: FHSS, DSSS, HR-DSSS, OFDM
- Praca w dwóch trybach:
 - ad hoc (peer-to-peer)
 - infrastructure (z punktem dostępowym access point)

Protokół dostępu do medium – CSMA/CA

- Wykrywanie kolizji w środowisku radiowym jest trudne (tzw. hidden node problem)
- CSMA with Collision Avoidance
 - monitorowanie łącza, wielodostęp
 - "zamawianie pasma" RTS i CTS (Request to Send, Clear To Send)
 - potwierdzanie otrzymania ramek (ACK)

Grafika: http://www.coe.montana.edu/ee/rwolff/EE543-05/Lectures fall05/class 1 MAC 80211.pdfwww.ccii.co.za/products

Rozszerzenia standardu Ethernet

Zarysowanie problemów Stosowane media Maksymalne rozległości sieci Ethernet

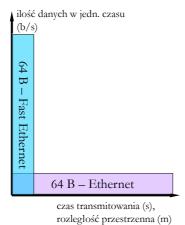
"Szybsze" wersje standardu Ethernet

- Fast Ethernet
 - $-100 \, \text{Mb/s}$
 - formalnie zaakceptowany w 1995 r.
- Gigabit Ethernet
 - formalnie zaakceptowany w 1995 r.
- 10 Gigabit Ethernet
- Możliwa współpraca pomiędzy standardami: autonegocjacja

"Szybsze" wersje standardu Ethernet

- Dwa główne problemy:
 - zapewnienie, aby sprzęt sieciowy i medium transmisyjne były w stanie obsłużyć szybszą transmisję
 - zapewnienie spełnienia wymagań istniejącego protokołu dostępu do medium (CSMA/CD)
- ad 1. To zależy jedynie od postępu technicznego
- ad 2. Z założeń standardu Ethernet wynika związek pomiędzy minimalną długością ramki, a rozległością fizycznego segmentu sieci. Ponieważ dane są wysyłane szybciej, trzeba:
 - albo zwiększyć minimalną długość ramki
 - albo zmniejszyć rozległość sieci

"Szybsze" wersje standardu Ethernet

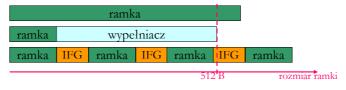
- W obu przypadkach szybkość rozchodzenia się sygnału jest taka sama – ok. 200 000 km/s
- W standardzie Fast Ethernet ilość wysyłanych danych na sekundę jest 10 razy większa, a więc czas wysyłania ramki jest 10 razy krótszy → 10 razy mniejsza jest także rozległość ramki

"Szybsze" wersje standardu Ethernet

- Ethernet
 - szczelina czasowa wynosi 512 bit
 - maksymalna rozległość sieci ok. 2800 m.
- Fast Ethernet
 - wartość szczeliny czasowej utrzymana (512 bit)
 - zmniejszono rozległość sieci (do ok. 200 m.)
- Gigabit Ethernet
 - rozległość sieci ok. 20 m. byłaby nieakceptowalna
 - dłuższa ramka powodowałaby niekompatybilność
 - jak rozwiązać ten problem?

Gigabit Ethernet

- rozwiązanie: zwiększenie czasu zajmowanego przez ramkę do 512 B (sic!) przy zachowaniu jej minimalnej długości 64 B
- wypełniacz (carrier extension)
 - za ramką, dopełnia do 512 B
 - duży narzut dla pojedynczych małych ramek
 - gdy stacja ma do wysłania wiele ramek naraz, wypełniacz między nimi nie jest konieczny

10Base-5

- Gruby kabel koncentryczny
- 10 Mb/s
- maks. 500 m., stacje można podłączać co wielokrotność 2,5 m.
- Kodowanie Manchester
- Komponenty sieci:
 - interfejs sieciowy z AUI
 - kabel interfejsowy AUI (maks. 50 m.)
 - MAU (Medium Attachement Unit): zewnętrzny tap+transceiver
 - terminatory 50Ω

10Base-2

- Cienki kabel koncentryczny
- 10 Mb/s
- maks. 185 m., stacje można podłączać w odległości co najmniej 0,5 m., co najwyżej 30 stacji
- Kodowanie Manchester
- Komponenty sieci:
 - interfejs sieciowy z
 - wbudowanym transceiverem
 - zewnętrznym transceiverem (łącze w standardzie AUI)
 - trójniki BNC
 - terminatory 50 Ω

10Base-T

- Skrętka (twisted pair) kategorii co najmniej 3
- 10 Mb/s
- maks. 100 m.
- Kodowanie Manchester
- Okablowane strukturalne

10Base-F

- Światłowód (fiber optic)
- 10 Mb/s
- Kodowanie Manchester, fizycznie NRZ

100Base-T4

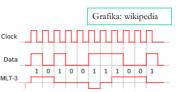
- 100 Mb/s
- Skrętka kategorii co najmniej trzeciej
- Wykorzystywane wszystkie cztery pary skrętki
 - Trzy pary do nadawania sygnału
 - Czwarta para do wykrywania kolizji
- Kodowanie 8B/6T

100Base-T2

- 100 Mb/s
- Skrętka kategorii co najmniej trzeciej
- Wykorzystywane dwie pary skrętki
- Częstotliwość sygnalizacji 25MHz/parę
- Kodowanie 4B/2Q, fizycznie PAM5x5

100Base-TX

- 100 Mb/s
- Najpopularniejszy obecnie standard Fast Ethernet
- Skrętka kategorii co najmniej piątej
- Wykorzystywane dwie pary skrętki
- Kodowanie 4B/5B, fizycznie MLT-3
- Częstotliwość 125 Mbaud

1000Base-T

- 1 Gb/s (miliard bitów na sekundę przez UTP!)
- Skrętka kategorii co najmniej piątej
- Wykorzystywane wszystkie cztery pary do jednoczesnej, obustronnej transmisji
- Kodowanie 8B/4Q, fizycznie 4D-PAM5
- Częstotliwość 125 Mbaud
- 125 Mbaud*4 pary*2 bity/takt=1000 Mb/s
- Maksymalnie 100 m

Inne standardy Gigabit Ethernet

- 1000Base-CX (skrętka STP)
- 1000Base-SX (światłowód MMF, 850 nm)
- 1000Base-LX (światłowód MMF, 1300 nm)
- Kodowanie 8B/10B, fizycznie NRZ

10 Gigabit Ethernet

- Światłowód i skrętka (skrętka: od 2006)
- 10GBase-R
 - Kodowanie 64B/66B
 - Odmiany:
 - 10GBase-SR: MMF, do 300 m
 - 10GBase-LR: SMF, do 10 km
 - 10GBase-ER: SMF: do 40 km
- 10GBase-CX4 (802.3ak)
 - Kabel koncentryczny, do 15m.
- 10GBase-T (802.3an)
 - Wymaga skrętki kategorii 7 (UTP kategorii 6 do 55m.)
 - Kodowanie PAM12, 825 Mbaud na każdej z czterech par
 - Pełny dupleks

Pytania kontrolne

- ? Czy rozumiem związek między minimalną długością ramki a maksymalną rozległością fizycznego segmentu sieci Ethernet?
- ? Czy rozumiem jaki wpływ na powyższy związek ma zwiększanie przepustowości sieci Ethernet?
- ? Czy znam najważniejsze standardy sieci Ethernet o różnych przepustowościach?

Tryb pełnego dupleksu i autonegocjacja

Tryb pełnego dupleksu a CSMA/CD Autonegocjacja urządzeń Ethernet

Tryb pełnego dupleksu

- CSMA/CD: tryb półdupleksu transmisja naprzemienna, prowadzona naraz tylko przez jedno urządzenie
- Pełny dupleks: równoczesna transmisja w obie strony

Tryb pełnego dupleksu – wymogi

- Łącze musi być punkt-punkt
- Oba interfejsy muszą obsługiwać ten tryb
- Osobne ścieżki dla odbioru i transmisji danych

Tryb pełnego dupleksu – wnioski

- Większa przepustowość (np. 200 Mb/s na łączu 100 Mb/s)
- Huby nie mogą być używane
- Nie mogą być używane m.in. standardy 10Base-2, 10Base-5 i 100Base-T4
- CSMA/CD jest wyłączony!
- Brak ograniczeń protokołu na długość medium odległości mogą być znacznie większe
 - skrętki to nie obejmuje (100 m)
 - światlowód np. 100Base-FX do 2 km na MMF i do 20 km na SMF

Tryb pełnego dupleksu – pozostałe informacje

- Opisany w suplemencie 802.3x (1997 r.)
- Przestawienie w ten tryb odbywa się
 - administracyjnie
 - automatycznie przez protokół autonegocjacji

Protokół autonegocjacji

- Automatyczna konfiguracja sprzętu Ethernet
- 1995 r.
- Głównie skrętka
- Podstawowe zadania:
 - dopasowanie szybkości interfejsu (np. 10-100-1000 Mb/s)
 - włączenie trybu pełnego dupleksu
- Procedura wykonywana jednokrotnie w czasie inicjacji połączenia
- Własny system sygnalizacji
- · Rozgłaszanie własnych możliwości
 - tablica priorytetów (od najszybszych do 10Base-T)
 - wybór HCD (highest common denominator)

Tablica priorytetów HCD

priorytet	technologia	
a	1000Base-T, FD	
b	1000Base-T, HD	
С	100Base-T2, FD	
d	100Base-TX, FD	
e	100Base-T2, HD	
f	100Base-T4	
g	100Base-TX, HD	
h	10Base-T, FD	
i	10Base-T, HD	

Pytania kontrolne

- ? Czy rozumiem pojęcie transmisji w trybie pełnego dupleksu?
- ? Czy widzę zalety prowadzenia transmisji w trybie pełnego dupleksu?
- ? Czy rozumiem pojęcie "autonegocjacja"?

Segmentacja sieci Ethernet

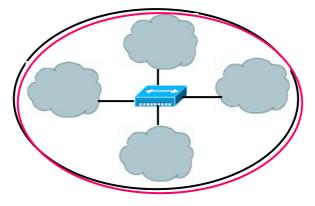
Sieci rozgłoszeniowe

- Ramka przemierza całą sieć
- Jest odbierana przez każdą stację
- Jest przetwarzana przez niektóre
 - zależy od adresu
 - zależy od trybu pracy (promiscuous)
- np. Ethernet

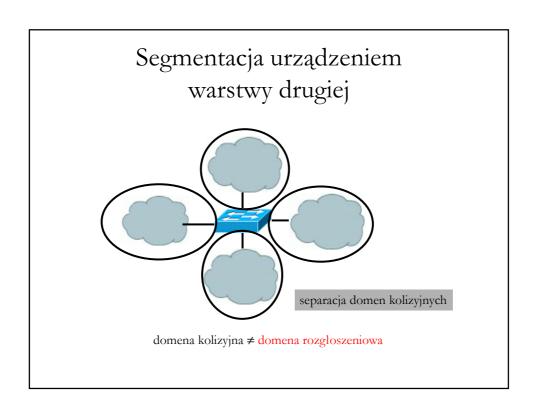
Domena kolizyjna a rozgłoszeniowa

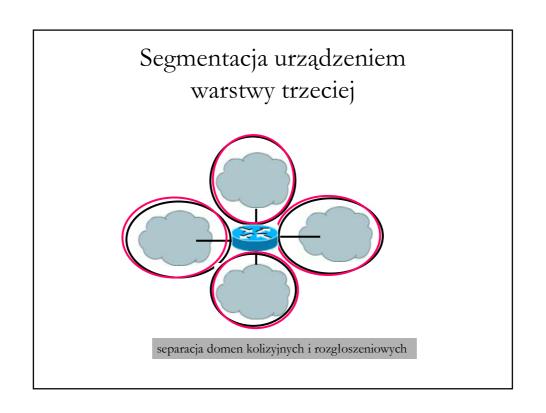
- Domena kolizyjna fragment sieci, w którym transmisja musi być realizowana przez urządzenie w sposób wykluczający prowadzenie w tym czasie transmisji przez inne urządzenia (granicę stanowią porty urządzeń bridge, switch lub router)
- Domena rozgłoszeniowa fragment sieci, jaki pokonują ramki typu broadcast lub multicast (ograniczona przez routery lub sieci wirtualne)

Segmentacja urządzeniem warstwy pierwszej

domena kolizyjna = domena rozgłoszeniowa

Domeny kolizyjne i rozgłoszeniowe – przykład • liczba domen rozgłoszeniowych: 3 • liczba domen kolizyjnych: 10

Segmentacja sieci w warstwie II

- · Regeneratory sygnalu
 - pozwalają zwiększyć rozległość sieci 😊
 - zwiększają rozmiar domeny kolizyjnej 8
- Urządzenia warstwy drugiej
 - posiadają zalety regeneratorów sygnału 😊
 - zmniejszają ruch w sieci poprzez filtrację ramek 😊
- Niewielkie opóźnienie wnoszone przez te urządzenia nie stanowi najczęściej problemu
- Nie zmniejsza się wielkość domeny broadcastowej: ramki o adresach grupowych i rozgłoszeniowych nie są filtrowane przez te urządzenia

Zasada działania urządzenia typu mostek (bridge)

- Działa na poziomie warstwy 2 OSI/ISO, interpretuje więc zawartość ramek
- Ze swojego punktu widzenia dzieli sieć na kilka części (zazwyczaj dwie) w oparciu o porty, do którego te fragmenty (segmenty) sieci są podłączone
- Posiada wiedzę pozwalającą na stwierdzenie, w którym segmencie sieci znajduje się host o danym adresie MAC
- W oparciu o tę wiedzę podejmuje decyzję, czy, a jeśli tak, to na który port przekazać ramkę, której adres docelowy pobiera i analizuje

Działanie mostka ruch zdalny ruch lokalny 60:3D:11:33:A4:41 x y Mostki uczą się na adresie źródłowym

Skąd mostki wiedzą o położeniu hostów?

- Uczą się tego same
- Działając w trybie promiscuous pobierają adres źródłowy każdej ramki i wpisują do specjalnej tablicy (tzw. tablicy forwardingu) wraz z numerem portu, na którym ta ramka się pojawiła
- Każdy wpis ma określony czas ważności, jeśli informacja nie jest odnawiana - znika z tablicy

adres MAC	port	ważność
60:3D:11:33:A4:41	X	17 s.
28:34:12:A3:A0:EE	Y	3 s.
24:38:16:90:12:E6	X	11 s.

Jak mostki wykorzystują wiedzę?

- Gdy mostek odbiera ramkę, poszukuje jej adresu docelowego w swojej tablicy forwardingu
 - gdy port jest taki sam, jak port, z którego przyszla ramka nic nie robi
 - gdy port jest inny przekazuje ramkę na ten port
 - gdy nie znajdzie wpisu przekazuje na wszystkie pozostałe porty
 - gdy adres jest adresem grupowym lub rozgloszeniowym przekazuje na wszystkie pozostałe porty
- Ze względu na zmienność sieci, nieodświeżane wpisy zachowują ważność tylko przez określony czas, po jego upływie są usuwane

Kiedy przełączać ramki?

- Do określenia sposobu postąpienia z ramką wystarczy odczytać jej adres docelowy. Ale:
 - ramka może być uszkodzona (błąd sumy kontrolnej)
 - ramka może nie zostać poprawnie odebrana ze względu na wystąpienie kolizji
- Różne algorytmy postępowania
 - store-and-forward: po sprawdzeniu sumy kontrolnej
 - cut-through: decyzja przed końcem ramki
 - od razu po odczytaniu adresu docelowego (fast-forward)
 - po 64 B nie będzie kolizji (fragment-free)
 - pierwszy sposób jest pewniejszy, drugi szybszy
 - decyzja powinna zależeć od warunków panujących w sieci

Kiedy przełączać ramki? DA SA Remainder of Frame 6 bytes Fast-forward Fragment-free All bytes store-and-forward

Działanie mostka - podsumowanie

- 1. Odbiór ramki
- 2. Na podstawie adresu docelowego ramki podjęcie decyzji co z nią zrobić:
 - na które porty przekazać
 - kiedy (trzy podejścia)
- 3. Odczyt adresu źródłowego ramki
 - nie ma w tablicy: dopisanie
 - jest już w tablicy: aktualizacja czasu

KONIEC